

Bellaterra, 27 agost del 1968

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

Quan llegeixis aquestes ratlles segurament ja ens haurem parlat per telèfon. Demà en Joan, ja de retorn de França-, em baixarà a Barcelona. Però no puc deixar sense resposta escrita la teva carta del 23, rebuda ahir, perquè la cosa s'ho val.

Suposo hauràs llegit Tele/estel de la setmana passada. Paulí no et perdona la lliçó amb que vas desconcertar-lo, i qui sap encara quantes vegades més aprofitarà l'ocasió per escriure que NEVARES no es un conte llarg, sino una novel·la curta i, per torna, de tema mexicà. si aquesta maniàtica al·lucinació defensiva no fos una ximberia, seria una xaruguesa, defecte encara pitjor.

Hauràs llegit, també, en el quadern nº 37 de Diccionari Català Salvat/4 l'èpígraf: PERE CALDERS. Es sorprenent i lamentable que puguin contenir-se tants d'errors i falles en la biografia d'una figura en la plenitud de la seva vida i de les seves facultats. Redactor de "La Rambla"? Dibuint de "L'Esquella"? (d'avant guerra, cal entendre). Autor de "Memòries espacials"? El diària AVUI, en la fundació, confecció i redacció ^{algun} paper tant destacat hi representares, no hi és esmentat. Tampoc hi figura el premi, crec "Concepció Rabell" que et fou adjudicat en l'exil, però és encara més sorprenent que no hi consti el "Victor Català", guanyat el 1954. Dona com apareguda en 1938 (on?) la novel·la "Gael·li i l'home déu" i sense referir-se a la col·laboració a Tele/estel, fa constar que col·labores a "Serra" or" i a "Cavall fort". Cap referència, tampoc, a la teva actuació com a jurat en els premis Victor Català i Festa Literària de Cantonigrós. Però encara es pot considerar una sort que això hagi estat negligit. perquè, en particular de la darrera Festa de Cantonigrós ja se'n parla malament, i tot fa creure que seguirà parlant-se'n.

De moment dos ressentits ja han donat a conèixer el seu pensament en sengles "Cartas al Director" de "El Correo Catalán". Incloc els retalls d'ambdues cartes. En una d'elles, la que signa Jaime (no Jaume) Vey Ferrer, el verí hi traspua de cap a cap comença dient que el jurat fa us d'una "lente ... voluble". L'home es veu que coneix els secrets de les deliberacions, parla de "discrepancias" i sap de bona tinta que hi participà algun escriptor de "auténtica categoria". Les consideracions sobre clans, capetelletes, favoritismes i menyspreus no deixen d'entristir-lo, com podràs comprovar llegint, sense perdre ratlla, la purulenta carta. Si mes no, aquesta carta, reflexe del que deuen pensar i raonar tots els ressentits i desnonats, em fa veure que, realment, t'equivocares en acceptar càrrecs de jutge en trifulgues en les quals sense anar a guanyar-hi res, t'arriscares a perdre-hi molt. Alabat sia Déu! No veig clar si, després de tot, val més que els decebuts vagin respirant per la ferida, si això els aconhorta del fracàs, o bé replicar-los degudament. ¿Què hi diu en Triadú?

Tota la resta de la carta que contesto és plena de seny i bon sentit i per bé que em dolguin aquesta mena d'alts i baixos del nostre tarannà literari, que ni tan sols ha sapigut contenir-se en la

...../...

mesura exigida per les dramàtiques circumstàncies amb que ha de desenvolupar-se la nostra cultura, i que, al meu entendre exigeixen cada més unitat, comprensió i sacrifici.

Espero demà, a can Sirven, informar-me de com van els afers realacionats amb M. & S. I m'interessa molt que les relacions siguin cordials i profitoses.

Com a punt final, un record d'entranyable afecte per a la Rosa, que em complau d'expressar-li amb motiu de la diada del seu sant, tant pròxim a commemorar-se. Qu'el passeu ben feliç, en companyia dels fills i que per molts anys puguem dir-ho així. Quan l'estiu, amb tot el trasbals que comporta, sigui acabat i ens haguem reintegrat a la normalitat barcelonina, ja tindrem ocasió de reunir-nos tots plegats a la taula de casa, que és per a mi i per a la mare una festassa que trobem a manca.

Una abraçada ben forta per a tots.

Caldes

Rosa Estimada; Moltes Felicitats, per tots i Deu passi que tu i el nostre fill no quedu mai sols, molts, petons de la mare i avia Beresa